Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26202
Copyright: Admont, Benediktinerstift

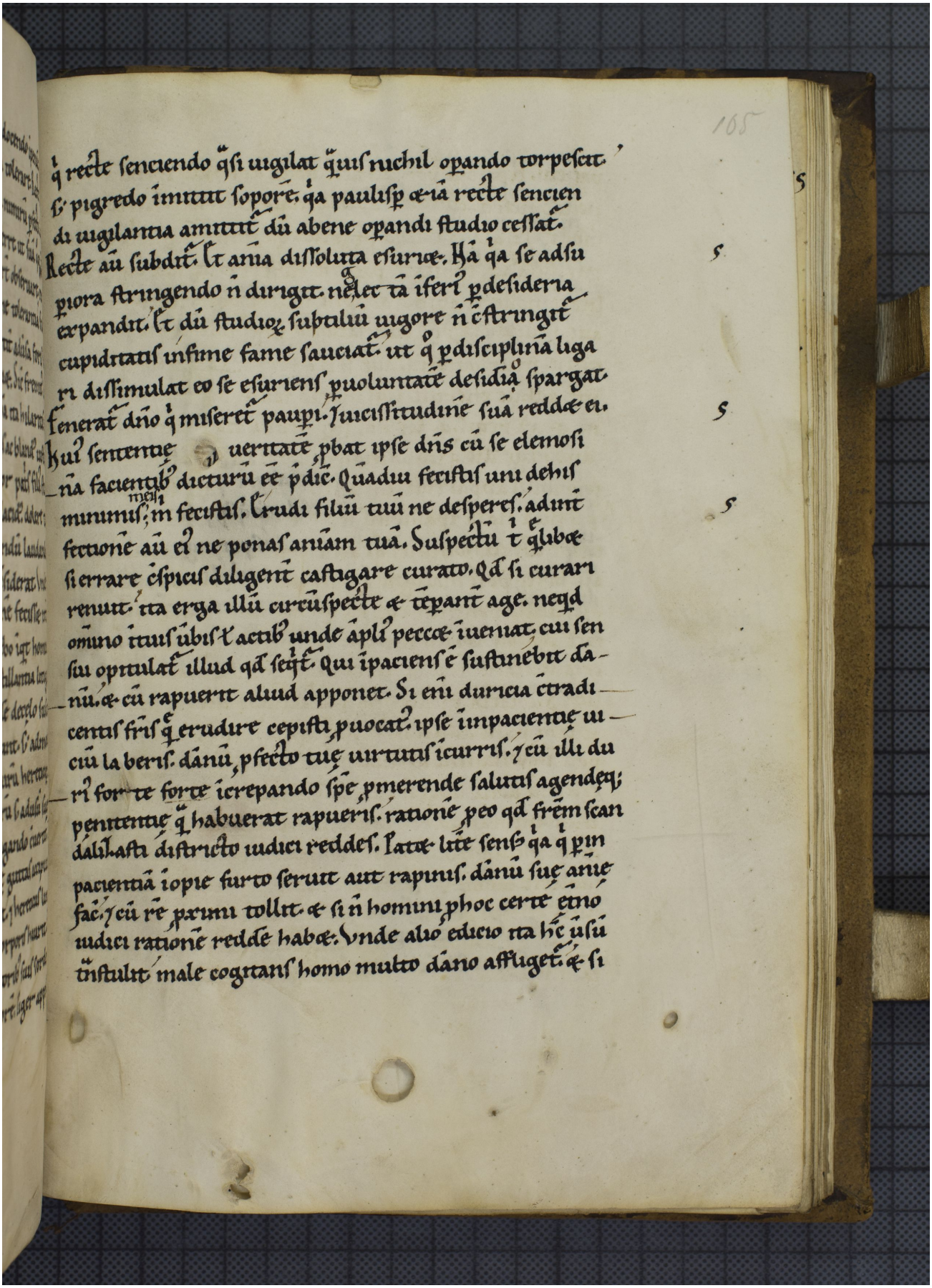

105

q recte senciendo qsi uigilat quis nichil opando torpescit.
s. pigredo imittit sopore. qa paulisp et a recte sencien
di uigilantia amittit. dū abene opandi studio cessat.
Recte au subdit. Et anima dissoluta esuriet. Ha qa se adsu
piora stringendo n dirigit. nec tā iferi p desideria
expandit. Et dū studio subtaliū uigore n cōstringit
cupiditatis infime fame sauciat. ut q p disciplina liga
ri dissimulat eo se esuriens puoluntate desidia spargat.
Fenerat dno q miseret paupi. Iuicissitudine sua reddet ei.
Hui sententie ueritate pbat ipse dns cū se elemosi
na facientib dicturū ee p dic. Quadiu fecistis uni debis
minimis; m fecistis. Crudi filiū tuū ne desperes. adunt
fectione au ei ne ponas animam tuā. Suspectu t q libet
si errare cspicis diligent castigare curato. Qd si curari
renuit. ita erga illū circūspecte et tepant age. neqd
omino ituis ubis t actib unde apli peccet inueniat. cui sen
siu optulat illud qd sequit. Qui ipaciens e sustinebit da-
nū. et cū rapuerit aliud apponet. Si enī duricia ctradi-
centis fris q erudire cepisti puocat. ipse impaciente ui-
cū la beris. danū pfecto tue uirtutis icurris. ꝛ cū illi du
ri forte forte icrepando spe pmerende salutis agendeq;
penitentie q habuerat rapueris. ratione peo qd frem scan
dalis asti districto iudici reddes. Patet litte sens qa q pin
pacientia iopie furto seruit aut rapuit. danū suę anie
fac. ꝛ cū re primi tollit. et si n homini phoc certe etno
iudici ratione redde habet. Vnde alio edicio ita hc usu
tristulit male cogitans homo multo dano affliget. et si